

## USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Sylvy Šiškeové a soudců Tomáše Kocourka a Evy Šonkové v právní věci žalobce: **R. H.**, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 29. 1. 2024, č. j. MV-202611-4/SO-2023, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 28. 2. 2025, č. j. 22 A 6/2024-65, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

### t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek spočívající v tom, že až do skončení řízení před Nejvyšším správním soudem se pozastavují účinky rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 28. 2. 2025, č. j. 22 A 6/2024-65, a rozhodnutí žalované ze dne 29. 1. 2024, č. j. MV-202611-4/SO-2023.
- II. Žalobci **se ukládá** zaplatit soudní poplatek ve výši **1 000 Kč** za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

### O d ů v o d n ě n í :

[1] Ministerstvo vnitra zamítlo žalobcovu žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu. Žalovaná zamítla žalobcovo odvolání proti rozhodnutí ministerstva a napadené rozhodnutí potvrdila. Proti rozhodnutí žalované se žalobce bránil u Krajského soudu v Brně, který usnesením ze dne 25. 3. 2024, č. j. 22 A 6/2024-43, žalobě přiznal odkladný účinek. Krajský soud posléze žalobu v záhlaví označeným rozsudkem zamítl.

[2] Proti rozsudku krajského soudu se žalobce (stěžovatel) brání kasační stížností, s níž spojil návrh na přiznání odkladného účinku. Uvedl, že napadené rozhodnutí mu ukládá povinnost opustit území České republiky, v čemž spatřuje existenci hrozící nepoměrně větší újmy. Dále uvedl, že v České republice pobývá za účelem studia, přičemž nyní je studentem 4. (posledního) ročníku konzervatoře v oboru hry na kytaru. Až do konce května 2025 bude skládat maturitní zkoušky. Opuštěním České republiky by celé jeho dosavadní studium přišlo vniveč a byla by zasažena jeho slibná hudební kariéra. K tomu stěžovatel odkázal na usnesení krajského soudu o přiznání odkladného účinku žalobě. Stěžovatel také doplnil, že

s ohledem na omezení vízových služeb pro občany Ruska a Běloruska by ani neměl možnost požádat opětovně o dlouhodobé vízum a vrátit se do České republiky. Další důvod pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti spatřuje stěžovatel v zachování řádného výkonu práva na spravedlivý proces a možnosti osobně vystupovat v řízení a komunikovat s právním zástupcem. K tomu stěžovatel odkázal na usnesení Nejvyššího správního soudu (NSS) ze dne 15. 5. 2020, č. j. 5 Azs 127/2020-25.

[3] Žalovaná k návrhu na přiznání odkladného účinku odkázala na usnesení krajského soudu a uvedla, že stěžovatel i v nynějším návrhu uvádí obdobné skutečnosti odůvodňující přiznání odkladného účinku. Žalovaná proto ponechává přiznání odkladného účinku na rozhodnutí kasačního soudu.

[4] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní („s. ř. s.“), kasační stížnost nemá odkladný účinek. NSS jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 se užije přiměřeně. Při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti NSS zjišťuje současné splnění zákonných předpokladů podle § 73 odst. 2 s. ř. s., tj. 1. výrazného nepoměru újmy způsobené stěžovateli v případě, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy, ve vztahu k újmě způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly; a 2. chybějícího rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Od stěžovatele, který žádá o přiznání odkladného účinku, se očekává dostatečně konkrétní a individualizované tvrzení o tom, že mu v důsledku napadeného rozhodnutí vznikne nepoměrně větší újma než jiným osobám, vysvětlení, v čem tato újma spočívá, a uvedení jejího rozsahu. Vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s rozsudkem krajského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Stěžovatel také musí tvrzení, kterými odůvodňuje návrh na přiznání odkladného účinku, řádně doložit (usnesení NSS ze dne 24. 9. 2015, č. j. 2 As 218/2015-50, bod 5).

[6] Naopak dotčený veřejný zájem je povinen tvrdit a osvědčit žalovaný. Újmu, jež by měla vzniknout jiným osobám, by měl žalovaný též zmínit, je-li mu z průběhu správního řízení známa. V obou případech však není žalovaný zatížen břemenem tvrzení a břemenem osvědčovacím, neboť soud je oprávněn doklady k osvědčení hrozícího dotčení veřejného zájmu, popř. i práv třetích osob, obstarat i z moci úřední. Neuvede-li žalovaný tyto okolnosti, popř. je neosvědčí, nevede to automaticky k vyhovění návrhu na přiznání odkladného účinku. Pasivita žalovaného však zvyšuje pravděpodobnost, že soud existenci těchto okolností, jež brání přiznání odkladného účinku žalobě, nebude schopen zjistit a návrhu vyhovějí (usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 6. 2. 2013, č. j. 45 A 4/2013-29, č. 2852/2013 Sb. NSS).

[7] NSS dospěl k závěru, že v nyní projednávané věci jsou zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti splněny. Stěžovatel dostatečně osvědčil existenci jemu hrozící újmy a přiznání odkladného účinku nebrání újma hrozící jiným osobám či rozpor s důležitým veřejným zájmem.

[8] Kasační soud předně podotýká, že obecně vyjádřený zájem stěžovatele o možnost osobní účasti v řízení sám o sobě pro přiznání odkladného účinku nepostačuje. V této

pokračování

souvislosti je třeba zohlednit zejména závěry rozšířeného senátu vyslovené v usnesení ze dne 16. 6. 2020, č. j. 8 Azs 339/2019-38, č. 4039/2020 Sb. NSS. V tomto usnesení rozšířený senát uzavřel, že obecně vyjádřený zájem cizozemského stěžovatele na osobní účasti v řízení o kasační stížnosti či jeho právo být v kontaktu s advokátem a s tím související ochrana spravedlivého procesu nemohou být samy o sobě bez dalších individuálních okolností důvodem pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti (body 57, 58 a 61 citovaného usnesení). Zájem na osobní účasti v řízení o kasační stížnosti nepochybně může být důvodem pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Nemělo by tomu tak být ovšem automaticky bez dalšího, ale obvykle jen ve spojení s dalšími důvody (např. týkajícími se rodinného či soukromého života stěžovatele), nebo v návaznosti na individuální okolnosti a specifika soudního řízení v dané věci. Všechny tyto individuální okolnosti by však měly jasně a konkrétně plynout ze stěžovatelem osvědčených tvrzení (bod 59 usnesení rozšířeného senátu).

[9] V nynější věci však k této otázce stěžovatel pouze obecně uvedl, že nemožnost osobní účasti v řízení před NSS by byla v rozporu s právem na spravedlivý proces, aniž by vysvětlil, proč jsou v jeho individuálním případě dány důvody pro to, aby již tato skutečnost sama o sobě odůvodňovala přiznání odkladného účinku. Stěžovatelem odkazovaná judikatura týkající se přiznání odkladného účinku s ohledem na možnost osobní účasti v soudním řízení (usnesení č. j. 5 Azs 127/2020-25) časově předchází vydání usnesení rozšířeného senátu č. j. 8 Azs 339/2019-38, a lze ji mít za překonanou.

[10] Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti neodůvodňuje ve stěžovatelově věci ani samotná nutnost vycestovat z území České republiky. K tomu lze odkázat na další ze závěrů vyslovených v usnesení č. j. 8 Azs 339/2019-38, kde rozšířený senát zdůraznil, že zákonodárce v určitých typech věcí odkladný účinek ze zákona cizincům přiznal, v jiných typech věcí naopak nepřiznal. Nelze soudním výkladem nastavit podmínky přiznání odkladného účinku tak, že je v podstatě splní každý cizinec, kterému hrozí povinnost opustit území státu (bod 58). Rozšířený senát se v této otázce ztotožnil se závěry vyslovenými v bodě 7 usnesení NSS ze dne 6. 1. 2016, č. j. 2 Azs 271/2015-32, podle něž by takový přístup vedl k paušálnímu přiznávání odkladného účinku všem kasačním stížnostem směřujícím proti rozhodnutím, se kterými je spojena povinnost vycestovat z území České republiky, čímž by byla zcela popřena výjimečná povaha institutu odkladného účinku, jakož i záměr zákonodárce nepřiznat kasačním stížnostem brojícím proti takovému typu správních rozhodnutí odkladný účinek automaticky, tedy přímo ze zákona.

[11] NSS má však v nynější věci ve shodě s krajským soudem (bod 11 usnesení č. j. 22 A 6/2024-43) za to, že stěžovatelem tvrzená hrozící újma spojená s narušením jeho studia na konzervatoři a jeho hudebním působením přiznání odkladného účinku odůvodňuje. Podle NSS je nabíledni, že jestliže by byl stěžovatel nucen opustit území České republiky před dokončením svého studia, došlo by tím ke zmaření jeho dosavadního několikaletého studijního úsilí. Jinak řečeno, stěžovateli hrozí újma, která není vzhledem k jeho poměrům bagatelní, přičemž v případě, že bude napadené správní rozhodnutí naplněno, ale poté bude shledáno nezákonným a zrušeno, nebude v podstatných ohledech možné navrátit v původní stav jím způsobené následky či dopady, respektive bude-li to

možné, půjde o následky takového rázu, že způsobí žadateli vážné obtíže či významné poruchy v jeho životě (usnesení NSS ze dne 21. 5. 2014, č. j. 6 Afs 73/2014-56, bod 5).

[12] Kasační soud se ztotožňuje i se závěrem krajského soudu, že stěžovatel tyto skutečnosti také přiměřeně osvědčil. Soudní spis v tomto směru obsahuje potvrzení o stěžovatelově studiu na Konzervatoři Brno, příspěvkové organizaci, odpovídající jeho tvrzením, potvrzení o jeho dobrovolnické činnosti ve prospěch ukrajinské komunity v Brně v hudební oblasti, řadu diplomů z mezinárodních soutěží ve hře na kytaru, jakož i doporučení ze strany ředitele a dalšího pedagoga jmenované konzervatoře a ředitele odboru mezinárodních vztahů a EU Ministerstva kultury, podle nichž se stěžovatel řadí k nejtalentovanějším studentům a dosahuje mimořádných studijních výsledků. Byť by bylo možné představit si doložení aktuálnějších podkladů ze strany stěžovatele osvědčujících jeho probíhající studium a přípravu na maturitní zkoušky (například přihláškou k této zkoušce; srov. § 81 odst. 1 zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání), má NSS stěžovatelova tvrzení o jemu hrozící újmě převážně za osvědčená v rozsahu umožňujícím vyhovění jeho návrhu.

[13] NSS nezjistil, že by přiznáním odkladného účinku hrozila újma jiným osobám, neboť existence žádných takových osob ze spisu nevyplývá. Přiznání odkladného účinku není podle NSS ani v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Žalovaná žádný takový veřejný zájem netvrdila a rozhodnutí o návrhu ponechala zcela na uvážení NSS. Z ničeho přitom neplyne, že by ve věci byl dán veřejný zájem přesahující obecný zájem na realizaci pravomocných správních rozhodnutí.

[14] Z výše uvedených důvodů proto NSS kasační stížnosti odkladný účinek přiznal. Do rozhodnutí o kasační stížnosti se tak pozastavují účinky rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 28. 2. 2025, č. j. 22 A 6/2024-65, a rozhodnutí žalované ze dne 29. 1. 2024, č. j. MV-202611-4/SO-2023.

[15] NSS současně připomíná, že usnesení o přiznání odkladného účinku může i bez návrhu zrušit, ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly (§ 73 odst. 5 ve spojení s § 107 s. ř. s.). Rozhodnutí o přiznání odkladného účinku je rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat rozhodnutí o věci samé (usnesení NSS ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005-76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

[16] Podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá podle položky 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, soudnímu poplatku ve výši 1 000 Kč. Poplatková povinnost v nynějším případě vzniká dnem právní moci tohoto usnesení (§ 4 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích *per analogiam*; usnesení rozšířeného senátu ze dne 4. 6. 2024, č. j. 9 As 270/2023-21, č. 4616/2024 Sb. NSS, bod 23]. NSS proto stěžovateli uložil zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Podle § 7 odst. 1 věty druhé zákona o soudních poplatcích je tento soudní poplatek splatný do 3 dnů od právní moci tohoto usnesení.

pokračování

[17] NSS přitom nepřehlédl, že stěžovatel již před rozhodnutím o návrhu na přiznání odkladného účinku složil na účet soudu částku odpovídající nejen výši poplatku za podání kasační stížnosti, ale i poplatku za návrh na přiznání odkladného účinku (záznam o složení částky 6 000 Kč na č. l. 9 spisu NSS). Poplatková povinnost však podle § 4 odst. 1 písm. h) *per analogiam* zákona o soudních poplatcích vzniká až uložením povinnosti poplatek zaplatit ve výroku tohoto rozhodnutí (k tomu Kühn, Z. a kol. *Soudní řád správní. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2019, s. 590). Předčasným složením částky 1 000 Kč vznikl stěžovateli přeplatek, který bude použit na úhradu poplatkové povinnosti stanovené v tomto usnesení, a to poté, co se poplatek stanovený tímto usnesením stane splatným. **Jinak řečeno, stěžovatel nemusí částku 1 000 Kč uvedenou ve výroku tohoto usnesení znovu zasílat na účet soudu.**

**P o u č e n í:** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. května 2025

Sylva Šiškeová  
předsedkyně senátu